

14

9. Ute blåser sommarvind.

Allegretto.

Efter S. Hedborn.

Tuggande. 1. U - te blå-ser sommar-vind, gö - ken gal i hö-gan lind, Mor hon går på grö-nan äng
 2. Än - gen står så gul och grön, so - len stän-ker guld i sjön, bäc - ken rin-ner tyst och sval
 3. Sy - ster so - par stu-gan ren, sät - ter löf i ta - ket sen, up - på golf-vet skall hon så
 4. Skep-pet gungar lätt på väg med sitt se - gel, mast och täg, går - gar sig åt främmand'land,
Lifligare. 7. Trol - let sit - ter vid sin vägg, kam-mar ut sitt silf-verskägg, sjun - ger vid den grå - a häll:
 8. Far han spänner om sitt lif bäl - tet och sin blan - ka knif tar järnspor - rar på sin sko,

Bö. Bö. Bö. Bö.

bäd - dar bar - net blom-stersäng,
mel - lan vi - de, asp och al.
lil - jor och kon - val - jer små,
häm - tar bar - net pär - le-band,
,Lil - la barn, kom hit i kväll,
ri - der öf - ver berg och mo,

strör län-ga ra - der
Bror byg-ger dam-mar
ro - sor så ra - ra,
kjor - tel af si - den,
dig vill jag lof - va
trol-let att för - stö - ra,

ut - af ros och bla - der.
ät sin såg och ham-mar.
där skullbar-net va - ra.
skormed granna smi - den.
un-der gull-tak sof - va“
som vill bar-net rö - ra.

9.

Snart är liten pilt en man,
gångarn grå då sadlar han,
tager bryンja, svärd och spjut,
och i kamp han rider ut,
spänner sitt bälte,
strider som en hjälte.

10.

Liten ungmö växer opp
fager såsom rosens knopp,
virkar snart åt ungersven
kappa blå, och får igen
fästering och spänne,
och gullband på änne:*)